

MAGYARORSZÁG

Kényszerpolitizálás

© Serédi Jusztinián bíboros heregprimás tegnapi szentbeszédében hangoztatta, hogy a jámbor társulatok célkitűzései közé nem tarthat a politika, mert ez kívül esik az Egyház céljain. Magyarországon az Egyház valóban már történelmi emlékezés óta nem politizál és ezt a szép példát szeretnénk odaállítani mások elé. Felmutatni turbulens és zavaros gondolkodású uraknak, akik egyszer a közigazgatást próbálták bevinni a politika körébe, máskor a közigazgatást, vagy iskolákban és hivatalokban politizáltak és pártjelvényeztek, de mindig és mindenképpen szolid, dolgozó embereket akartak belekényszeríteni az ő politikájukba és azzal megzavarni őket. Agyonpolitizált ország ez. Az a rengeteg szervezkedés, röpirat, demagógia, az a töméntelen ambíció és lefékezetlen hiúság. Mennyivel rendesebb lenne, ha hagynák az embereket dolgozni, igyekeznének feljavítani napi életüket, utat nyitnának szabad, becsületes, egyenlő feltételű versenynek, ahelyett, hogy a levegőt felfútik fölösleges és kártékony izgalomokkal. Politikához jussa van minden magyar embernek, ez alkotmányos jog. De ugyanakkor alkotmányos szabadság, hogy aki nem akar, azt ne kényszeríthessék bele a politikába, különösen nem olyan politikába, ami nem kell se lelkének, se testének és amit szinte művileg oltanak bele, mint egy szérumot. Ne kényszeríthessék az embereket. És főként ne kényszeríthessék a demagógia, erőszakos propagandaeszközök azzal a választéknélküli lelki brutalitással, ami lényegét adja a demagógiának, hiszen anélkül nem tudna élni. De megélni sem. Szűnjön meg a kényszerpolitizálás.

A NÍVÓ

© Perczel Béla volt tolnai főispán, majd alispán, most pedig a bonyhádi kerület képviselője, le akar mondani mandátumáról. Kedvét vesztette. Miért? Állítólag a tolnai felsőházi tagválasztás eseményei miatt. Nem ismerjük annak a választásnak sem kortéziáját, sem kulisszatitkait, de úgy képzeljük, azok nem lehetnek valami lelkesítőek, ha miattuk most olyan komoly ember, mint Perczel Béla, a megyében konzulviselt ember, hátat akar fordítani a politikának. Megelégette, megcsömörlött tőle. Aggasztó tünet, éppen azért, mert komoly gentlemanről van szó. Nem szeretjük, hogy a kényesebb emberek vonulnak el. A közéletnek éppen Perczel Bélákra van szüksége és ha a Perczel Bélákat nem lehet — és hála Istennek, hogy nem lehet — megváltoztatni, akkor változtatni kellene egyéb dolgokon. Nehogy ők fájóan bele a közéletbe. Ők meneküljenek el onnan. Tartsuk a nívót és teremtsünk olyan légkört, hogy éppen a finnyásabb emberek legyen gusztusuk a politikához. Hogy bírassák idegekkel. Cincinnatus példája gyönyörű, de ha a mi Cincinnatusaink visszatérnek az eke szarvához, ki marad akkor a porondon? Akkor tényleg könnyű sora lesz a demagógiának, a felelőtlenségnek, az uszításnak. Ilyen könnyen ne adjuk át a teret. Szükség van az elitere. Azt nem lehet követelni a Perczel Béláktól, hogy szállítsák le a saját nívójukat. De másoktól annál inkább, hogy emeljék fél a magukét.

A ZSENI

© Öröm olvasni, amit Szent-Györgyi Albert Stockholmban az ujságíróknak mondott. Azt az optimista hittételt az emberi jószág és békülékenység mellett, az emberi testvériségben és szolidaritásban való azt a szent hitet... Csak a kölcsönös segítség — mondja a Nobel-díjas professzor — nem pedig a kölcsönös rombolás mentheti meg az emberiséget. Ezért igyekezni hirdetni a békét és a nemzetközi kulturális együttműködést. Ritka szavak ezek ma az iparszerű gyűlölködés, az uszítás nagyüzemeinek világában és mi duplán vagyunk boldogok, hogy ezeket a szavakat magyar ember — hozzá milyen magyar ember! — mondta ki, hogy a szeretet mellett való ezt a szép és igaz hittételt magyarul fogalmazták meg és magyarul mondták ki. Szébben nem is vehette volna át a Nobel-díjat Szent-Györgyi, minthogy a nagy békebarát pátriájában eljegyezte a tudományt a békével. A tudást a jószággal. Ezzel újra rangot adott az európai kultúrának, amelyet mások mostanában rémitő viszontagságokba igyekeznek ráncigálni. A szegedi laboratóriumban nemcsak tudós dolgozott, hanem jó ember is. Aki egyformán zsenije a tudásnak és a jószágnak. Nem új dolog. Igazán nagy ember csak a jó ember lehet. A felszabadult szív és szellem, az igazságos és elfogulatlan gondolkodó, a lélekben megtermékenyült elme. Alkotni csak jószággal lehet. Az alkotás maga a jószág. Minden tisztességes munka az. És ha már nem lehetünk valamennyien Szent-Györgyi Albertek, legalább igyekezzünk valamennyien jó és tisztességes emberek lenni. Erre mindnyájunkból telik.

Ebédlők, hálók, úriszobák, kombinált szobák, egyes bútor-darabok, alkalmi ajándékok, dísz tárgyak, bútorszövetek

LINGEL

VII., RÓZSA UCCA 4

Olcsó árak!

Olcsó árak!

Röder beszéde után a felsőház elfogadta a tűzharcos javaslatot

A felsőház ma Széchenyi Bertalan elnöklésével összejött. A napirend előtt gróf Apponyi Károly szólalt fel. Szorgalmazza a kormány a nemzetközi politikában a revizióra és a kisebbségi kérdések rendezésére irányuló követeléseinket. Csehszlovákia szudétánemet kisebbségének kérdése az angol és a francia kormány érdeklődését is felkeltette. Ezzel szemben azt kell megállapítanunk, hogy Magyarországról, annak jogairól és követeléseiről sehol sem esik szó.

Jogos követeléseink élen a területi revízió kérdése áll. Utána semmivel sem kisebb hangsúllyal a határainkon kívül élő magyar kisebbségek kérdése következik.

Ezután következik hadseregünk egyenjogúsítása és teljes örendelkezési jogunk, amelynek egyik sarkalatos pontja a királyi trón visszaállításának kérdése. A revízió kérdésében külföldön nagyobb érdeklődés mutatkozik és hathatósabb munka folyik, mint saját hazánkban. Lehetséges, hogy a közel jövőben Európaszerte fontos tárgyalások indulnak meg. Ezek a tárgyalásokon hazánkról sem szabad megfeledkezni, nekünk pedig nem szabad csak a türelmes jófiúk szerepét játszani. Herczeg Ferenc egyik legutóbbi cikkében azt írta: »Most vagy soha«. Azt hiszem, az egész magyar nemzet osztatlan meggyőződéséből beszélnek, amikor felkérem a kormányt, hogy egy alkalmat se mulasszon el jogaink orvoslása tekintetében és követelje országvilág előtt hangosan, bátran és következetesen jogaink orvoslását és hirdesse, hogy a magyar nemzet a legszilárdabban ragaszkodik jogainak teljesítéséhez.

Ezután a határainkon belül észlelt megmozdulásokról beszélt, amelyeknek jelentőségét — mint mondotta — kormányintézkedésekkel a szokták kicsinyelni. Ezek a megmozdulások csak arra alkalmasak, hogy hazánk tekintélyét a külföldön leszállítsák. Kéri a kormányt, ne vegye semmibe a lakosság és az ifjúság körében észlelhető szélsőséges törekvéseket, hanem érvényesítse azokkal szemben a beigért erős kezet, nehogy a külföld esetleg higgye, hogy Magyarország felelős tényezői ezekkel szemben nem akarnak fellépni.

Ezután áttértek a napirendre. Vitéz Soós Károly ismertette a tűzharcos törvényjavaslatot.

József főherceg volt az első szónok. — Nemcsak a törvényhozás tagjainak, de minden magyar embernek is legfőbb kívánsága — mondotta — hogy Magyarország erőteljes, szociálisan kiegyensúlyozott, független, boldog ország legyen. Ennek egyik legfontosabb kelléke a legszélesebbkörű, tisztességes megélhetés, megelégedettség, amelyet a szorgalmas munka érdemel ki. De nagyban hozzájárul ehhez az érdemek elismerése és méltánylása is. Nem lehet nagyobb érdemeket elképzelni, mintha valaki életét veszélyeztette a hazáért. A magyar tűzharcosok nem elismerésért vagy jutalomért küzdöttek, hanem a legmagasabb kötelességteljesítésből, a hazáért, az otthonmaradotokért. Ezért mindenkinek becsületbeli kötelessége azt a sok áldozatot és szenvedést hálával elismerni, a lehetőségig meg is jutalmazni.

Szebbet hiába keresnél, -
Gyermekfénykép csak Veresnél

Bárczy-Barczen Gábor beszélt ezután.

Báró Hazai Samu ülve beszél

Báró Hazai Samu gyengélkedése miatt engedélyt kapott arra, hogy beszédét ülve mondhasa el. Örommel üdvözölte a javaslatot, amely erkölcsi és anyagi segítséget kíván adni a világháború harcosainak. A világháborút nem az ellenség fegyverei döntötték el, hanem az élelmi- és hadiszerekben bekövetkezett szörnyű inség. Bizik abban, hogy a törvény végrehajtása nagy lendületet ad a hazaszeretnek, a hazafias harci szellem kifejlődésének.

Meskó Zoltán orvos-tábornok a következő szónok, megállapította, hogy alig akadt javaslat, amelyet annyi szeretettel fogadnának, mint ezt.

Mészáros István a falusi lakosság nehéz helyzetéről beszélt. Görgey László azt hangoztatta, hogy évtizedek óta nem volt ilyen népszerű törvényjavaslat. Morvay István a kézműiparos, kisiparos tűzharcosok érdekében szólalt fel. Vásáry József szerint a javaslat a maga egyszerűségével összhangot, egységet teremt a magyar lelkekben olyan időkben, amikor nem tudjuk, hogy meddig élvezhetjük a békét. Csináljunk olyan politikát, amely összefogja a nemzetet. A nyaklónélküli földosztásnak nem hiva, de mindent el kell követni, hogy minden magyar ember egy kis házhelyhez, földhöz jusson.

Most Röder Vilmos honvédelmi miniszter szólalt fel.

— Az értékes felszólalások olyan megvilágításba helyezték a tűzharcos eszmét és javaslatot, amely méltó volt a felsőházhoz és tűzharcosainkhoz — mondotta.

Nem elég a hagyományt őrizni, hanem a hagyomány őrzőiről példás módon gondoskodni is kell. Bizonyos, hogy a nyújtott előnyöknél többet érdemeltek volna, de ma be kell érniük azzal, amit a törvény nyújt. Nem lehet mindent az államtól várni, a társadalom és közületek segítségére is szükség van.

A jelen törvényhozásban, amely jóformán első ízben és egyedülállóan foglalja össze a tűzharcosok érdemeinek elismerését, a magyar törvényhozás méltó emléket állított s a honvédelmi miniszternek az lesz a kötelessége, hogy ezt az emléket méltóképpen vigye át a gyakorlati végrehajtásba.

A felsőház hosszasán megtapsolta a honvédelmi miniszter beszédét, akinek utolsó mondatai közben felhangzottak a légvédelmi gyakorlat ágyúinak dördülései.

Ezután a tűzharcos javaslatot általánosságban és részleteiben is elfogadták. Az ülés 1/2 után néhány percet ért véget. Legközelebbi ülését december 14-én, kedden délelőtt 10 órakor tartja a felsőház.

